

bekjendt med de kriminelle Sagers Behandling for Overretterne, vil uden Tvivl give mig Ret i, at ved Overrettens reviderende Virksomhed ofte nye Sider blive frembragne, som ere undgaaede Opmærksomheden ved Sagens Behandling i 1ste Instants. Der er i Udkastet tillagt Høiesteret i de Sager, der indgaae til den, en vis Frihed til at fordrø nye Oplysninger, og til at behandle og paakjende Sagen uafhængig af de nedlagte Paastaaender; jeg troer, at det vilde være hensigtsmæssigt, at en lignende Frihed blev indbrømt Landsoverretterne, og det er min Tro, at man navnlig under denne Forudsætning vilde gjøre vel i, i Begyndelsen at forbeholde en saadan Virksomhed for Landsoverretten. — Med Hensyn til Udkastets § 3, som omhandler Organisationen af Domsmagten for Kjøbenhavn og sammes nærmeste Omegn, har den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 5te Valgkreds (C. Nimestad) udtalt, at han ikke vilde ansee en saadan Sammensmeltning af de heri Staden bestaaende to Retter for hensigtsmæssig; han vilde foretrække en Adskillelse mellem en Overret og en Stabret. Mod denne sidste Ordning kan jeg ikke i og for sig have Meget at indvende, men mig er det dog forekommet, at § 3 fra en anden Side betragtet maatte erklæres for at være ret hensigtsmæssig og heldig. Det, som jeg troer man har havt for Øie, og det, som for mig har gjort Paragrafen tiltalende, er den Betragtning, at det kunde være meget gunstigt, at de Mænd, der faae at gjøre med Paakjendelsen af forskjellige, den kriminelle Retspleie vedkommende Spørgsmaal i 2den Instants, have haadt Leilighed til, ved selv som Dommere at lede kriminelle Undersøgelser, praktisk at komme ind i de Forhold, hvorom der er Tale. Dette vil formeentlig opnaaes, naar Medlemmerne af Overretten skifteviis komme til at fungere som Dommere i de forskjellige Kredse i Kjøbenhavn. — Hvad Nævningeretternes Dannelselse angaaer, er der fra flere Sider udtalt Misforhold med den Maade, hvorpaa man har tænkt sig det retsklærede Element af Nævningeretten sammensat; navnlig har man meent, at det var uheldigt, at den anden Meddommer skulde være, som man har sagt, ikke saa stin som Nummer 1, men finere end Nummer 3. Det forekom-

mer mig, at disse Betegnelser ere meget lidet passende; det gjør aabenbart ikke en Mand finere end en anden, at han hedder Overretsassessor; man kan ikke sige, at en Mand, der er Medlem af Overretten, derfor er stillet mere anseelig end den Mand, der er Underdommer. Jeg troer fremdeles, at det er ganske sikkert, at de Medlemmer, der have udtalt sig imod denne Ordning, have gjort denne Sammensætning Uret, naar de have meent, at den skulde være Grund til enkelte mindre heldige Bestemmelser i Udkastet, betræffende Hovedforhandlingen for Nævningeretten. Det, man maa sørge for, forekommer mig er, at man ordner Førstedommerens og de to Meddommeres Stilling paa rette Maade; gjør man det, troer jeg det er ligegyldigt, om den ene hedder Overretsassessor eller Underdommer; dersom man paa den anden Side giver Meddommerne en forkeret Stilling, afhjælpes det ikke derved, at Meddommeren Nummer 2 — for at bruge Talemaaden — hører til samme Klasse som Nummer 3. Hvad Realiteten, hvad det Væsentlige angaaer, er jeg enig med de 3 ærede Medlemmer, der have talt først i denne Sag. Det er for mig aldeles indlysende, at dersom denne Institution skal fremmes og udvikles paa en heldig Maade, saa maa man absolut have den Tillid til Førstedommeren, at man kan betro ham væsentlig og selvstændig at lede den hele Sag, og at det kun vil tjene til at nedbryde hans Anseelse og bringe Forstyrrelse i den hele Rets Stilling, naar de to Meddommere skulde kunne blande sig ind i hans Ledelse af Sagerne og tildeels endogfaa underkjende de Beslutninger, han har taget. Den ærede Rigsdagsmand for Præstø Amts 6te Valgkreds (H. Hage) har nævnt et Par Paragrafer, som tyde hen paa den mindre heldige Opsættelse af Førstedommerens Stilling, nemlig §§ 191 og 195, og den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 5te Valgkreds (C. Nimestad) har nævnt endnu en Paragraf, som det forekommer mig er endnu mere betegnende end de nys anførte, nemlig § 222; jeg skal, uden her nærmere at indlade mig paa Sagen, tillade mig at henlede Opmærksomheden paa §§ 214—16, hvor der ligeledes er Tale om en Slags Kritik over Førstedommerens Ledelse af Sagerne.